

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Предивног дана, предивног празника браћо и сестре и предивног угодника Божијег светог оца Николаја, који нас је данас сабрао у овом Божијем храму, да прославимо његов празник, да прославимо празник многих домаћина у роду србском, светог оца нашег Николаја чудотворца Мирликијског.

Данас, браћо и сестре, цео србски народ има само једну мисао, има само једну молитву, молитву упућену светом оцу Николају и мисао и жељу да учествује у данашњој прослави на било који начин. Половина србског народа данас слави светог Николаја као своју крсну славу, друга половина иде на славу, или се сећа светог Николаја, тако да је редак празник који тако обједињује цео наш народ, као данашњи празник светог Николаја, а не само у србском роду, свети Николај се прославља браћо и сестре широм земаљске кугле. У свим народима где се прославља име Господње, тамо се помиње и прославља и Његов дивни угодник, свети отац Николај чудотворац.

Зашто...?

Зашто?! Чиме је то свети Николај заслужио да буде толико прослављан, толико поштован од толиког броја народа?

Заслужио је браћо и сестре, јер је он како каже у његовом кондаку данас испунио Јеванђеље Христово. У потпуности испунио Јеванђеље Христово и оно „будите милостиви као што је милостив Отац ваш Небески.“ Ако има човека милостивог на овом свету, то је био свети Николај архиепископ Мирликијски Чудотворац. И још нешто - он је имао такву веру у Господа Христа, да је постао

образац вере. Ако човек хоће да провери своју веру каква је, да ли је исправна, нек је упореди са вером светог Николаја чудотворца. Он је дакле имао праву, истиниту веру, веру која је била у стању и горе да премешта, зато је он био због такве вере обдарен благодаћу Божијом, силом Божијом, да је чинио многобројна чудеса и за живота и после упокојења у Господу до дана данашњега.

Нема човека који се замолио светом Николају, а да му он на неки начин није помогао да победи неки свој грех, да победи своју страст, да победи болест, да се избави из невоље из опасности неке, свети Николај је свуда стизао и свуда помагао, и на копну и на мору. Познато је да је он нарочито прослављан од морепловаца, јер је он тај који чува бродове на мору од бродолома и морепловце од утапања.

Он је поред свих тих дарова које је добио од Бога, имао велико смирење, никада се није истицао својим врлинама, којих је имао у изобиљу, него је то чинио и настојао је да то чини тајно. Био је образац кротости, правило вере и образац кротости, а Господ је рекао, „благо сиромашнима духом, јер је њихово Царство Небеско“ и кроткима јер ће наследити земљу, а свети Николај се није борио да наследи земљу, напротив, он је сву своју имовину коју је имао и наследио од својих родитеља поделио сиротињи, сиромасима, потребитима, зато се и каже у његовом тропару да је сиромаштвом својим стекао богатство.

Које богатство?

Земаљско?!

Не! Него Небеска блага. Све врлине земаљске је стекао тим својим добровољним сиромаштвом, оно што је највише, задобио је вечну правду, вечну истину, вечну љубав, и што је најважније - живот вечни у Царству Христовоме. Тако да је свети Николај заиста један образац, не само кротости, него свих сталих врлина, и молитвености, и милостивости, и правдољубља и храбрости. Он је храбро бранио своју веру православну, до те мере је имао ту ревност, да је на Првом васељенском сабору слушајући како јеретик Арије хули на Господа Христа, пошто га није успео речима убедити и одвратити, пришао је и опалио му шамар један врућ. Не из гнева, не из мржње, него из ревности за праву истину. Тако су се светитељи Божији борили, тако су нама постали пример и образац како треба да живимо и како треба и ми да се боримо и за своју душу и да испунимо Јеванђеље Христово, да стекнемо врлине, то богатство с више, Небеско богатство да стекнемо и да задобијемо живот вечни у Царству Христовоме.

Много је књига написано о светом Николају, о његовим преславним чудесима и требало би много времена да се све то овде помене и искаже, али нема потребе. Довољно је да ми знамо да је он велики угодник Божији, да га ми прослављамо угледајући се на њега, а не разним гозбама. Нажалост, многи у нашем роду светог Николу прослављају са печеним прасетом, то браћо и сестре није слава, нити је то прослављање угодника Божјег, него хула на њега. Он који је био испосник од пелена својих, јер се каже да средом и петком није хтео да сиса своју мајку. Дакле, не може се угодник Божији прослављати чинећи супротно ономе што је противно његовом животу било, дакле свети Николај, довољно да знамо да му се замолимо кад смо у невољи, да га призовемо кад

смо у искушењу, кад нам је тешко и да га славио кад нам је све лако и добро иде, да га прослављамо и захваљујемо на његовој помоћи.

И не само да га прославља браћа и сестре земаљска Србија, него и Небеска Србија, сви наши преци који су славили светог Николаја као крсну славу, они данас у Царству Небском ликују и прослављају свог заштитника који им је и помогао да стигну тамо где се налазе, у Небеску Србију, у Царство Христово.

Нека би Господ молитвама светог оца нашег Николаја, удостојио и нас иако недостојне да се угледамо на њега, да нам заиста буде *правило вере и образац крстошћи* и смирења и осталих врлина, да га прослављамо нашим животима, али и нашим устима и нашим речима и делима, како би Господ и нас примио у Царство Своје Небеско да тамо и ми са свима светима и са светим оцем Николајем прослављамо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност.

Амин.